skaffer, omsat af Kvinderne i Hjemmene. Og det er store Summer, der aarlig skal omsættes. Regner man saaledes blot Forbruget til det, Skattemyndighederne anslaar en Karl, en Piges Ophold til, nemlig 650 Kr., bliver det jo dog med 3 Mill. Mennesker alene 1950 Mill. Kroner aarlig.

Hovedparten af Kvinderne, altsaa en væsentlig Del af Landets Befolkning af Vælgere, er knyttet til Hjemmene, til det huslige Arbejde. Det er derfor nu lige saa naturligt at give disse deres eget Ministerium, som det i sin Tid var at give Landbruget og Handelen deres. Saa meget mere, som dette Erhverv ikke tidligere har været tilstrækkelig vurderet, og nu synes at være et af Dagliglivets vigtigste Problemer at faa løst. Dette Arbejde, der kun bærer Lønnen i sig selv, kan ikke klares ad Lovgivningens Vej, men en Regering kan yde det den Anerkendelse, som dette nødvendige, selvfornægtende Arbejde fortjener, og nu, da det er nødvendigt at arbejde og spare, er der dobbelt Grund til at tage Hensyn til dem, der bliver hjemme og gør deres Pligt.

Hvad skal saa et saadant Ministerium omfatte. Ja, der er nemlig mange Omraader, der naturligt hører hjemme under et Husholdningsministerium, og der imellem mange nye. Men da disse først efterhaanden kan gives Form, maa man begynde med de allerede foreliggende. Og da først og fremmest med dem, der har husøkonomisk Interesse, f. Ex. Fastsættelse af Priser paa Husholdningsvarer, hvis disse skal fastsættes og ikke fremkomme ved en naturlig Markedspris, Rationering af Husholdningsprodukter i Tider, da det er nødvendigt, og hvor der dog maa tages fuldt saa meget Hensyn til Forbruger som til Industri og Producent. Desuden Kontrol med Fremstilling og Salg af Levnedsmidler, Godkendelse af Vareblandinger, Kontrol med Indførsel af Levnedsmidler, ernæringsfysiologiske Forsøg, Kostforhold paa Sygehuse og andre offentlige Anstalter. Men saa kommer der Oprettelse af Forsøgskøkkener eller Stationer for Husholdningsartikler, Fremskaffelse af tekniske Hjælpemidler til Udførelse af husligt Arbejde, Ansættelse af Konsulent-Arkitekter til Fremme af Husflid og Hjemmeindustri, hvoraf den sidste delvis er ødelagt i Krigsperioden, Pensionering af gamle Tjenestepiger, Præmiering af velførte Husholdninger, Oplæring af unge Piger i huslig Gerning, Husholdningsundervisning og husøkonomisk Oplysn. i det hele taget, og fremfor alt Børneforsorg, som en klog og forstaaende Mand har sagt.

Der er Opgaver nok. Opgaver, det betaler sig at faa varetaget. Men mange vil selvfølgelig mene, at dette kan lade sig gøre uden at oprette et særligt Ministerium. Maaske. Men ikke hvis vi Kvinder skal være tjent med det. Vi maa have en Institution med Myndighed, og som vi trygt kan henvende os til uden at risikere at blive afvist, fordi vore Anliggender synes ringe eller uden politisk Interesse.

Vi trænger til et Bevis for, at man respekterer os som Arbejdere og Vælgere. Det var desuden praktisk og værdigt at omsætte i Gerning de smukke og gode Ord, der fra alle Partiers Side har lydt til Ære for den huslige Kvinde ved at give hende — hvad Tiden dog bærer i sit Skød — et Husholdningsministerium.

Magdalene Lauridsen.

*

Fru M. L.s Forslag er interessant, og vel værd at overveje. Eventuelt kunde vi tænke os Kravet om et Ministerium nedsat til et Departement. Forslaget er henvist til Overvejelse i Udvalget „Kvindesagens Opgave overfor Hjemmenes Arbejde".

Tilsynet med Plejebørn.

—o—

En Deputation fra Dansk Kvindesamfunds, af Danske Kvinders Nationalraad tiltraadte Børneforsorgsudvalg har d. 18. Nov. overrakt Justitsministeren følgende Henvendelse, affattet i Samarbejde med Bestyrelsen for Kredslægeforeningen. Af Pladshensyn gengives den stærkt sammentrængt.

Til Justitsministeren.

Dansk Kvindesamfund, som i November 1918 ved en Henvendelse til Justitsministeren udvirkede, at Lov om Tilsyn med Plejebørn af 1. Marts 1895 blev underkastet en Revision, tillader sig, efter at have gjort sig bekendt med den Betænkning, som er afgivet af Udvalget af 26. Nov. 1918 til Revision af Børneloven og Plejebørnsloven, at fremkomme med følgende Udtalelse:

Vi maa bestemt fraraade, at alt Tilsyn med Børn, anbragt i Pleje, lægges ind under Værgeraadenes Kontrol, saaledes som af Udvalget af 26. Nov. 1918 foreslaaet.

Vi kan heller ikke billige, som det foreslaas i Betænkningen, at gøre Tilsynet med Plejebørn til et borgerligt Ombud.

Manglen paa frivillige Tilsynsførende er i vore Øjne ikke tilstrækkelig Grund til at gribe til Tvang, da den Udvej jo staar aaben at ansætte et uddannet og lønnet Tilsyn, hvor det maatte gøres fornødent, saaledes som allerede i København, paa Frederiksberg og i Aarhus.

Vi foreslaar som i 1918 en ensartet Ordning af Plejebørnstilsynet for hele Landet, hvorved dette lægges ind under Embedslægernes Kontrol, saa meget mere som disse allerede iflg. Lov af 21. April 1914 § 5 skal føre Tilsyn med alle Børnehjem og private Plejehjem.

Vi vil endvidere anse det for nødvendigt, at der af de Tilsynsførende fordres en vis Uddannelse i Børnepleje, for at de kan optræde vejledende og raadgivende overfor Hjemmene.

Vi har i vor Udarbejdelse af følgende Forslag modtaget Hjælp af Bestyrelsen for Danmarks Kredslægeforening.

a) Enhver Jordemoder har Pligt til, naar hun har været tilkaldt til Fødsel hos en ugift fødende (Enker, Fraskilte, Fraseparerede) at anmelde Barnets Fødsel til vedkommende Kredslæge inden 2 Dage efter Nedkomsten med Opgivelse af Moderens Navn og Bopæl, samt Oplysning om, hvor Barnet vil blive anbragt.

Samme Anmeldelsespligt har Kommuner, Institutioner og private Personer, som træder i Moderens Sted.

b) Senest 14 Dage efter Fødslen skal enhver ugift fødende til den Kredslæge, indenfor hvis Embedsomraade Fødslen er foregaaet, meddele nøjagtig Adresse paa saavel eget som Barnets Opholdssted. Saafremt Barnet skifter Opholdssted, skal Moderen straks melde dette til den stedlige Kredslæge.

c) Enhver, der modtager et Barn i Pleje mod eller uden Betaling, skal straks anmelde dette for vedkommende Kredslæge; hvis Barnet flyttes, skal den tidligere Plejemoder straks anmelde dette for vedkommende Kredslæge med Tilføjelse af Barnets nye Opholdssted.

Plejemoderen skal straks anmelde Barnets Død til Kredslægen.

d) De Tilsynsførende arbejder under vedkommende Kredslæge.

e) Alle de foranstaaende Bestemmelser, saasom Anmeldelsespligt og Tilsyn, gælder for ethvert Plejebarn, hvadenten det er anbragt i privat Hjem, Børnehjem eller lignende Steder og dette uden Hensyn til, gennem hvem Anbringelsen er sket.

f) Tilsynet omfatter ogsaa Børn adopterede for Betaling.

g) Det henstilles, at der træffes Foranstaltninger, der sikrer ethvert Plejebarn nødvendig Lægehjælp, eventuelt gennem en Sygekasse.

I Ærbødighed

Julie Arenholt,

Formand for Dansk Kvindesamfund.